

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 287 din 21.06.2023

Dosar: 350/2020

Petiție: 5848/25.08.2022

Petentă: Fundația Szekler Monitor

Parte reclamată:

Obiect: Petentul reclamă un comportament discriminatoriu față de comunitatea maghiară din țară, manifestat de reclamat, prin facilitarea de mesaje degradante și hărțuitoare, prin publicarea unor texte proprii pe blogul personalși pe pagina sa de Facebook, fără a-și îndeplini obligația de a modera comentariile, comentarii considerate degradante sau chiar instigatoare la diverse infracțiuni (a se vedea pe paginile 9-16 din Anexă, cum ar fi: "Praful și pulberea să se aleagă de acel monument", "Poate fi transformat în WC public?" sau "Să dăm foc").

În fapt, în data de 28.06.2019, partea reclamată a postat pe blogul personal....., un text intitulat "*EXCLUSIV. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*", prin care s-a arătat revoltat de existența unei capele din Șumuleu Ciuc, locul tradițional de pelerinaj a catolicilor, devenit între timp pelerinaj al comunității maghiare, iar în data de 08.05.2020 a repostat articolul pe pagina sa de Facebook, cu mențiunea: "*Știu, nu interesează pe nimeni*".

Dosarul nr. 350/2020 aflat pe rolul C.N.C.D. a fost soluționat prin hotărârea nr. 400/12.05.2021, când s-a decis "*neincidentă O.G. nr. 137/2000 și transmiterea copieii dosarului la I.P.J. Covasna, Serviciul de Investigații Criminale pentru identificarea și cercetarea penală a persoanelor care au postat comentarii considerate discriminatorii la articolele postate de reclamat*".

Prin Ordonanța din 29.04.2021 (menținută prin Ordonanța din 8 iunie 2021 a Procurorului - șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție), procurorul din cadrul Serviciului de combatere a infracțiunilor din domeniul proprietății intelectuale – Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus clasarea cauzei sub aspectul infracțiunilor de instigare publică prevăzută de art. 368 al. 1 C.p. și incitare la ură sau discriminare prevăzută de art. 369 C.p. întrucât fapta nu există.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul petentei

1. Fundația Szekler Monitor, Gheorgheni, p-ța Libertății, nr. 22, jud. Harghita, adresa email: szekler.monitor@sic.hu

Numele, domiciliul părții reclamate

2.

II. Procedura de citare

3. Prin adresele nr. 5848/23.09.2022, respectiv 6647/23.09.2022 s-a realizat citarea părților în conformitate cu prevederile art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (republicată), pentru data de **17.10.2022**.

4. Procedura a fost reluată prin adresele nr. 8517/22.11.2022, transmise prin e-mail către ambele părți în aceeași zi.

5. Procedura de citare a fost legal și complet realizată.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

6. Prin e-mailul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 5848/25.08.2022, asociația petentă transmite ordonanța de clasare din data de 08.06.2021 a Procurorului - șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea reluării procedurii de cercetare a cauzei ce a făcut obiectul sesizării cu nr. 2875/18.05.2020.

7. Concret, în data de 03.08.2022, asociația petentă transmite pe e-mail o informare cu privire la faptul că în data de 19.07.2021 a transmis prin poștă o cerere de redeschidere a procedurii de soluționare a cauzei, întrucât în urma plângerii penale formulate la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sfântu Gheorghe cu nr. 882/P/2020 (dosar transferat ulterior la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție), s-a dispus că faptele sesizate nu constituie infracțiuni.

8. Astfel, prin Ordonanța din 29.04.2021 (menținută prin Ordonanța din 8 iunie 2021 a Procurorului - șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție), procurorul din cadrul Serviciului de combatere a infracțiunilor din domeniul proprietății intelectuale – Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus clasarea cauzei sub aspectul infracțiunilor de instigare publică prevăzută de art. 368 al. 1 C.p. și incitare la ură sau discriminare prevăzută de art. 369 C.p. întrucât fapta nu există.

9. Astfel, petenta repune în discuție obiectul sesizării cu nr. 2875/18.05.2020, soluționată prin hotărârea nr. 400/12.05.2021, când s-a decis neincidentă O.G. nr. 137/2000 și transmiterea copiei dosarului la I.P.J. Covasna, Serviciul de Investigații Criminale pentru identificarea și cercetarea penală a persoanelor care au postat comentarii considerate discriminatorii la articolele postate de reclamat.

10. În fapt, în data de 28 iunie 2019, reclamatul a publicat pe blogul personal „dantanasa.ro”, articolul intitulat „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*”, reluând articolul, ulterior, la data de 8 mai 2020, când l-a distribuit și pe platforma on-line Facebook cu mențiunea „*Știu, nu interesează pe nimeni.*”.

11. În susținerea plângerii, fundația petiționară a atașat un set de capturi de ecran al articolului publicat pe blogul indicat și reluat pe Facebook, subliniind comentariile considerate discriminatorii la adresa comunității maghiare.

12. Petenta reclamă titlul articolului „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea-Ciuc*” din 28.05.2019 care e apreciat de ca fiind tendențios, precum și reluarea postării din 08.05.2020 pe Facebook cu mențiunea considerată instigatoare

"Știu, nu interesează pe nimeni", fapt care a atras o serie de comentarii tendențioase, unele licențioase în exprimare, pe care diverse persoane le-au postat.

13. La data de 05.06.2020 s-a început urmărirea penală *in rem* sub aspectul infracțiunilor de „instigare publică” prev. de art. 368 al. 1 C.p. și „incitare la ură sau discriminare” prev. de art. 369 C.p., iar ulterior, dosarul a fost declinat în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, deoarece în urma alegerilor generale din decembrie 2020, a devenit deputat în cadrul circumscripției electorale Mureș.

14. Fundația petentă apreciază că prin textul publicat pe blogul său și pe pagina sa Facebook, reclamatul militează împotriva drepturilor minorității maghiare din România (în speță dreptul de a ridica o capelă, adică dreptul garantat inclusiv de articolele 6 și 29 din Constituție), urmărind ca acelea să nu fie egale cu cele ale majorității.

15. Prin articolul inițial, petenta precizează că reclamatul s-a arătat revoltat de existența unei capele din Șumuleu Ciuc, locul tradițional de pelerinaj a catolicilor, devenit între timp pelerinaj al comunității maghiare, considerând că este o jignire la adresa statului român o asemenea clădire.

16. Ulterior, prin repostarea articolului pe facebook, petenta consideră că afirmațiile persoanei reclamate afectează dreptul la demnitate, dar și drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale (în general) la identitate (din care face parte și identitatea confesională) și la libertatea conștiinței, garantate de art. 6 și 29 al Constituției României.

17. Astfel, petenta apreciază că, acuzațiile conform cărora "maghiarii" au drepturi mai multe decât românii, respectiv un comportament infracțional, sfidător la adresa statului, etc. ating dreptul la demnitate al persoanelor aparținând comunității cetățenilor români de etnie maghiară.

18. În mod similar, petenta consideră că îndemnurile directe sau indirecte la acțiuni prin care aceste drepturi ar trebui suprimate ating drepturi garantate de Constituție, întrucât astfel de generalizări la adresa unor grupuri etnice produc efecte extrem de nocive în societate: sunt considerați infractori inclusiv persoane ale căror singură "vină" este de a se naște într-o comunitate etnică.

19. În argumentarea propriului raționament, petenta precizează că exemplele de comentarii marcate în Anexă arată în mod evident că această mentalitate conduce la idei rasiste, neonaziste, xenofobe.

20. Prin urmare, petenta solicită să se constate faptul că respectivul comportament al reclamatului manifestat în public (Facebook fiind considerat spațiu public) a vizat atingerea demnității (în primul rând textul, care instigă împotriva drepturilor consacrate în Constituție, dar și comentarii ca "oameni turbați mental" la pagina 5 din Anexă etc.), crearea unei atmosfere de intimidare, ostilă, degradantă, umilitoare, ofensatoare, îndreptate împotriva comunității cetățenilor de etnie maghiară, legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, fiind incidente și prevederile art. 15 ale O.G. nr. 137/2000.

21. Petenta solicită a se reține răspunderea reclamatului ca deținător al paginii de internet pe care au fost publicate textele care stau la baza acestei sesizări, având în vedere dispozițiile art. 12 din Legea nr. 365/2002 (care transpune în legislația internă Directiva 2000/31/CE) privind derogarea de răspundere pentru furnizorii de servicii al societății informaționale presupun îndeplinirea anumitor condiții, precum și obligațiile ce

incumbă administratorului unui site pentru postările terților, relevantă fiind în acest caz Hotărârea pronunțată de CEDO în cazul **Delfi contra Estonia**.

22. În aprecierea petentei, persoana reclamată nu numai că acordă permisiune altora să comenteze, dar le și îndeamnă în mod explicit să facă acest lucru, fără să intervină în vreun fel când apar comentarii denigratoare, ofensatoare și discriminative, fapt care-l face răspunzător în mod direct de faptul că pe acel blog sau acea pagină Facebook se regăsesc acele texte de multe zile.

23. De asemenea, petenta indică faptul că persoana reclamată acceptă pe paginile sale comentarii practic anonime, ceea ce face foarte grea identificarea persoanelor care comentează, iar procedând în acest mod, de fapt invită persoanele care comentează la exprimări de genul celor citate, pentru că pot face acest lucru fără urmări pe plan personal.

24. În continuare, petentul prezintă cu titlu de exemplu câteva dintre acele comentarii pe care le consideră în mod direct sau indirect discriminative și degradante, (cele mai relevante au fost marcate în anexă):

1. Comentarii la articolul postat pe blogul personal în data de 28.06.2019:

- *"Oameni turbați mental care trăiesc în trecut."* (pag. 5);
- *"Din păcate Stalin a împiedicat o repatriere în masa a maghiarilor și a germanilor din Transilvania ca bine era dacă îi trimitea Dej la pachet în origini!"* (pag. 7);

2. Comentarii la postarea pe facebook cu titlul *"Știu, nu interesează pe nimeni."* În data de 08.05.2020:

„Doamne ferește! Chiar nu mai înțeleg cum de este posibil așa ceva. Înțeleg conviețuirea, respectul reciproc, însă când e proslăvește crima, trecutul întunecat, rasismul, ura și xenofobia, cum să permiți ca stat, ca simplu cetățean așa ceva?" (pag. 9);

„Praful și pulberea sa se aleagă de acel monument dar și de toți dușmanii știuți și neștiuți ai României!" (pag. 10)

„Propun modificarea monumentului în cinstea ostașilor romani, nu distrugerea lui... sunt convins ca putem găsi o alta varianta doar a fost făcut tot pe banii noștri. Romania te iubesc!" (pag. 10)

„Trebuie dărâmat acel monument cât mai repede." (pag. 10)

„O sa vina si timpul când o sa ne ocupam si de asta. Treaba abia acum a început!" (pag. 10)

„Simplu! Poate fi transformat în W.C.-public?" (pag. 10)

„Nu sunt extremist dar unghiuri niciodată nu ne-au vrut binele trebuie să fim cu ochi mereu pe ei" (pag. 10)

„Ăștia sunt amnezici. Țara asta se numește România, nu Ungaria!" (pag. 11)

„Haideți dracului sa ne adunam odată si sa impunem legi de oameni sănătoși la cap." (pag. 11)

„buldoexcavator direct" (pag. 11);

„Din păcate, România este condusă de străini și în al doilea rând de străini care și au însușit nume românești pentru a putea contribui la planul de distrugere în masa a tot ceea ce este România. (...)" (pag. 11)

"Trebuie dat jos" (pag. 12);

"Eu sunt în Anglia și am un prieten care se întreabă dacă acest monument este tratat ignifug?" (pag. 12);
„Demolata , deoarece jignește statul roman autoritatea si suveranitatea lui.” (pag. 12);
„Trebuie neapărat sa ne ocupa de asta, de monumentul soldatului de la Reci și de toate monumentele celor care au omorât romani și care aduc memoria unei Transvanii rupte de țara și sub cizma maghiara.” (pag. 13);
„Trebuie dărâmat!” (pag. 13);
„Dacă unii dintre cetățenii români de etnie maghiară nu provoacă prin acțiunile lor antistatalele atunci cum să zicem? Bagă bățul prin gard???” (pag. 13);
„Ce tupeu.” (pag. 14);
„Ăștia nu renunța. Nem nem soha, asta spune ei mereu” (pag. 14);
„Sa dam foc” (pag. 14);
„Își bat joc de Credința noastră și de noi (...)" (pag. 14);
„Trezirea că Unguri sunt susținuți de Germania, Austria, v-ați uitat Dușmani?? Eu nu să mergem să le dărâmam tot ce nu este Românesc pe pământul nostru , Eu sunt dispus să îmi apăr țara așa cum au făcut strămoșii noștri, dacă mor să mor pentru țara și poporul meu!!” (pag. 14);
„Vă arătăm noi f... draci de Rasă spurcată!!” (pag. 15);
„De ce stai în România dacă nu își convine??” (pag. 15);
„Să vă dau un sfat, luați-vă valizele și marș în Ungaria voastră că ne spurcați pământul, curând veți fi măcelăriți de noi” (pag. 16); „Ne-am săturat de jigniri V-am tolerat prea mult, o să fie(...)" (pag. 16);
„Trebuie drimat iar cei vinovați de antiromânism Condamnați si expulzați” (pag. 16);
„O să vă arătăm noi în Ungaria cu voi vai de voi când se vor Revolta Romani, va fi vai de voi!!” (pag. 16);

Susținerile reclamatului

25. Prin e-mailul înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 8594/24.11.2022, reclamatul precizează că în dosarul 350/2020, C.N.C.D. a emis hotărârea nr. 400/12.05.2021 care nu a fost contestată de partea reclamantă și că o persoană nu poate fi cercetată de două ori pentru aceeași faptă, iar C.N.C.D. nu poate emite două hotărâri în același dosar, fapt pentru care solicitarea petentului de reexaminare a sesizării este neîntemeiată.

IV. Motivarea în fapt și drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

26. Prevederile legislative și jurisprudența relevante în prezenta cauză sunt următoarele:
Constituția României

Art. 1 Statul român: „(...) (3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*

(...)”

Art. 4 Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni „(...) (2) *România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate,*

de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 Egalitatea în drepturi: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”

Art. 29 Libertatea conștiinței: „(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfeline.

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.”

Art. 30 Libertatea de exprimare: „(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

art. 2 alin. 1: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a

libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Art. 2 alin. 8: *„Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.”*

Art. 15 Dreptul la demnitatea personală – *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”*

Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare *„1. Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.*

2. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

Art. 14 Interzicerea discriminării: *„Exercițarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”*

Art. 17 Interzicerea abuzului de drept: *„Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.”*

Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale atestă faptul că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme, iar lezarea acestui drept poate fi sancționată chiar și penal: *„Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. — , faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană,*

demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art. 1 alin. (3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”

Recomandarea de politică generală ECRI nr. 15 privind combaterea discursului de ură adoptată de Comisia Europeană împotriva rasismului și intoleranței (ECRI) la 8 decembrie 2015

„Având în vedere că discursul de incitare la ură trebuie înțeles în sensul prezentei recomandări de politică generală ca advocacy, promovare sau incitare, sub orice formă, a denigrării, a urii sau a defăimării unei persoane sau a unui grup de persoane, precum și orice hărțuire, insultă, stereotipuri negative, stigmatizare sau amenințare cu privire la o astfel de persoană sau grup de persoane, precum și justificarea tuturor tipurilor de exprimare anterioare, pe motiv de "rasă", origine națională, religie, apartenență.”

Pactul internațional din 1966 privind drepturile civile și politice (ICCPR)

Articolul 19: „1. Orice persoană are dreptul să-și exprime opiniile fără să intervină. 2. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept include libertatea de a căuta, de a primi și de a transmite informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, pe cale orală, scrisă sau tipărită, sub formă de artă, sau prin orice alt mijloc de comunicare la alegerea sa. 3. Exercițarea drepturilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol poartă cu sine sarcini și responsabilități speciale. Prin urmare, aceasta poate fi supusă anumitor restricții, însă acestea nu pot fi decât prevăzute de lege și sunt necesare:

(a) pentru respectarea drepturilor sau a reputației altora;

(b) pentru protecția securității naționale sau a ordinii publice (ordre public) sau a sănătății publice sau a moralității.”

Articolul 20: „1. Orice propagandă pentru război va fi interzisă de lege. 2. Orice advocacy de ură națională, rasială sau religioasă care constituie incitare la discriminare, ostilitate sau violență este interzisă prin lege.”

Aplicarea principiilor la speță

27. În urma analizării sesizării înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sub nr. 5848/25.08.2022 și constituită în dosarul administrativ nr. 350/2020.

28. La data de 28.05.2019, partea reclamată (devenit deputat în cadrul circumscripției electorale Mureș în urma alegerilor generale din decembrie 2020), a postat pe blogul personal....., un articol intitulat „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*”, titlu pe care asociația petentă îl consideră tendențios. Totodată, la data de 08.05.2021, conform informațiilor furnizate de către petentă, partea reclamată a reluat postarea pe pagina personală de Facebook, fapt care a atras o serie de comentarii tendențioase, unele chiar licențioase în exprimare, pe care diverse persoane le-au postat.

29. Fundația petentă își motivează sesizarea în baza prevederilor art. 2 alin. (1) respectiv art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor

formelor de discriminare, diseminând discriminarea la care este supusă comunitatea maghiară de rit catolic, explicând printre altele că monumentul la care face referire numitul în articol, este o capelă. Astfel, acuză o discriminare pe tema etniei și a limbii și, motivând discriminarea, afirmă că CEDO a apreciat că „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă*”, dând apoi ca exemplu hotărârile CEDO Fredin contra Suediei – 18 februarie 1991, Hoffman împotriva Austriei – 23 iunie 1993, Spadea și Scalambria împotriva Italiei – 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit – 22 octombrie 1996, conform cărora „*diferența de tratament care devine discriminare între situații analoage și comparabile care nu s-ar baza pe o justificare rezonabilă și subiectivă*”;

30. Astfel, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: *“Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”;*

31. Prin raportare la prevederile textului legal mai sus-precizat, o faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile);
- existența unui criteriu de discriminare;
- tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim iar metodele utilizate în vederea atingerii acestui scop, să nu fie adecvate și necesare.

32. De asemenea, conform dispozițiilor art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degrandante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.*

33. Analizând sesizarea nr. 5848/25.06.2022, înscrisurile depuse în dosarul administrativ nr. 350/2020 dar și dispozițiile legale incidente, Colegiul director concluzionează că, în prezenta cauză supusă analizei, ne aflăm în situația în care articolul intitulat *„Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc”* postat în data de 28.06.2019 pe blogul personal al părții reclamante, cât și postarea pe pagina

personală de Facebook a acestuia în data de 08.05.2020 și intitulată „Știu, nu interesează pe nimeni”, se încadrează în limitele libertății de exprimare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 2 alin. (8) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și anume „Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație” prin raportare la art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

34. Astfel, practica constantă a Colegiului director privind mecanismul analizei încălcării dreptului la nediscriminare, și prin aceasta, a dreptului la demnitate relevă necesitatea constatării cumulative a următoarelor condiții:

- să existe o manifestare, acțiune, faptă care poate afecta aceste drepturi
- prin această manifestare/acțiune/faptă să se realizeze o diferențiere
- să fie bazată pe un criteriu enumerat de art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;
- să atingă, în mod concret, dreptul fundamental la nediscriminare și, prin acesta, la demnitate;

35. Prima condiție este una îndeplinită, în sensul în care postările publice ale părții reclamante și comentariile aferente, au fost făcute, ele există și nu au fost negate inclusiv de către acesta.

36. Cu privire la cea de-a doua condiție, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului indicată de către Fundația petentă ca mecanism de analiză a posibilei încălcări a dreptului la nediscriminare consacră faptul că diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

37. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului apreciază, în jurisprudența sa, că autoritățile naționale, inclusiv instanțele jurisdicționale naționale, dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

38. Astfel, Colegiul director constată că și această a doua condiție este îndeplinită, în sensul în care afirmațiile din postările părții reclamante (28.06.2019 respectiv 08.05.2020) și comentariile la aceste postări au în vedere, în opinia petentei, diferențierea unor persoane din minoritatea națională maghiară din România. În ce măsură aceste afirmații au o bază factuală și pot fi considerate judecâți de valoare, Colegiul director va analiza odată cu analiza necesarului echilibru între dreptul la nondiscriminare pe care-l reclamă petenta, și dreptul la liberă exprimare prevăzut de art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

39. În conexiune directă cu cea de-a doua condiție, Colegiul director reține că și cea de-a treia condiție, referitoare la unul dintre criteriile prevăzute de art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, este îndeplinită, în sensul în care obiectul prezentei cauze îl reprezintă tocmai stabilirea faptului dacă există o discriminare bazată pe deosebire pe bază de etnie, limbă, religie etc., prin acțiunile părții reclamante.

40. Rămâne de analizat și de stabilit de către Colegiul director dacă afirmațiile considerate denigratoare, degradante de către Fundația petentă, ca a patra condiție, pot fi considerate ca aducând atingere în mod concret a dreptului fundamental la

nediscriminare și demnitate umană, astfel cum au fost afirmate în sesizarea înregistrată sub nr. 5848/25.08.2022.

41. Dreptul la liberă exprimare, ca drept fundamental al oricărei persoane, este garantat de dispozițiile art. 30 paragraf 1 din Constituția României și de tratatele europene în materia drepturilor omului la care România este parte. Acestea din urmă fac parte din blocul de constituționalitate potrivit art. 20 paragrafele 1 și 2 din Constituția României, în sensul în care dispozițiile constituționale în materia drepturilor fundamentale vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu pactele și tratatele la care România este parte, iar în măsura în care există neconcordanțe, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care actul fundamental și legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

42. Un ultim aspect mai trebuie subliniat, legat de dispozițiile constituționale: aplicarea cu prioritate a pactelor și tratatelor la care România este parte în materia drepturilor fundamentale are în vedere nu doar reglementarea propriu zisă a acestor tratate, ci și jurisprudența instanțelor internaționale, garante ale acestor tratate cum ar fi Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Uniunii Europene de Justiție, prin deciziile pe care le adoptă în această materie, jurisprudență pe care Colegiul director o va avea în vedere la analiza celor două drepturi fundamentale în discuție.

43. Art. 11 din Carta Drepturilor Fundamentale ale UE, care este similar ca și conținut cu dreptul prevăzut de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prevede dreptul la liberă exprimare pentru orice persoană, cu trei componente esențiale:

- libertatea de a avea o opinie;
- libertatea de a comunica sau primi informații sau idei și informații;
- neamestecul autorităților statului în manifestarea celorlalte două componente, respectiv libertatea de a avea o opinie și cea privind comunicarea sau primirea de informații și idei.

44. În plus, Colegiul director reține că o condiție premisă a existenței și exercitării concrete a libertății de exprimare este aceea că primirea sau comunicarea ideilor, informațiilor ori exprimarea opiniei să aibă caracter public, adică accesul să fie disponibil pentru un număr nedeterminat de persoane ori cu intenția sau să fie apt de a ajunge la cunoștința publicului.

45. În concluzie, în prezenta cauză supusă analizei, părții reclamate îi este recunoscut și garantat dreptul de a-și exercita acest drept fundamental și, în consecință, are dreptul de a nu avea de suferit din cauza opiniilor sale, Colegiul director fiind deopotrivă obligat, odată cu recunoașterea dreptului fundamental la nediscriminare etnică și de protecție a minorităților naționale în contextul legal și reglementar mai sus arătat, să recunoască opiniile sociale, politice, științifice, istorice, morale și religioase ale părții reclamate, precum și ale persoanelor ce au postat comentarii la articolul publicat în data de 28.06.2019 și repostat în data de 08.05.2020, cu condiția ca aceste opinii să nu încalce dreptul la nediscriminare a unei persoane, grup de persoane sau unei comunități inclusiv etnice.

46. De asemenea, Colegiul director trebuie să se asigure că, prin soluționarea prezentei cauze și prin ingerința pe care ar presupune-o soluția dată cu privire la dreptul la liberă exprimare, părții reclamate nu-i este afectată libertatea de a căuta și de a primi informații, și nici dreptul de a comunica informații și idei de orice natură, prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.

47. Așa cum rezultă din probele administrate în dosarul administrativ nr. 350/2020, aspect care nu a fost negat de niciuna dintre părți, postările părții reclamate și comentariile aferente, au caracter public datorită faptului că ele au fost vehiculate atât pe blogul personal....., cât și prin intermediul paginilor de socializare ale rețelei Facebook. În acest sens, Decizia nr. 4546/27.11.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a statuat că Facebook este o rețea de socializare care, prin natura sa, este destinată accesului public/oricărui utilizator, pe de-o parte pentru că au acces la aceste mesaje un anumit număr de persoane și, pe de altă parte, mesajele au fost postate în mod evident cu intenția de a fi cunoscut de un număr de persoane nedeterminat (în mod direct a “prietenilor” și indirect a celor care au acces mijlocit prin posibilitatea de distribuire a acestor mesaje și altor persoane care nu sunt în mod direct utilizatori ai paginii de Facebook a părții reclamate).

48. Cu privire la justul echilibru care trebuie să existe și pe care trebuie să-l analizeze între dreptul la nediscriminare și dreptul la liberă exprimare, Colegiul director reține că exercitarea acesui din urmă drept, presupune cu necesitate îndatoriri și responsabilități pentru cel care uzează de acest drept.

49. Dreptul la liberă exprimare poate fi supus unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, printre altele, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, protecția reputației sau a drepturilor altora. De altfel, Constituția României, prin art. 30 paragraful 7, interzice în mod expres, cu privire la libertatea de exprimare, ca prin exercitarea acesteia să fie defăimată țara și națiunea, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

50. Din această perspectivă, pentru a aprecia dacă este cazul ingerinței pe care să o realizeze Colegiul director, prin constatarea unei posibile discriminări datorate articolului postat pe blogul personal al părții reclamate în data de 28.05.2019 și repostat pe pagina sa de Facebook în data de 08.05.2021, precum și a comentariilor aferente, Colegiul director constată că, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, trebuie să analizeze discriminarea în succesiunea celor două „etape” indicate de către legiuitor:

- dacă există, ca urmare a faptelor părții reclamate (publicarea articolului „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*” și permiterea unor comentarii la limita unui limbaj civilizată), cerința indicată de legiuitor, anume, dacă, ca urmare a acestor fapte s-a realizat o deosebire, o excludere, restricție sau preferință, pe bază de naționalitate, etnie, religie a etniei maghiare, după cum pretinde petenta;

- și dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința a avut ca scop sau ca efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

51. În analiza pe care o va face în cauza de față cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute de legiuitor a celor două „etape”, Colegiul director va avea în vedere că jurisprudența constantă a CEDO, care arată că, prin discriminare se înțelege un tratament diferențiat al persoanelor aflate în situații comparabile, fără a exista o

justificare obiectivă și rezonabilă și, în mod specific, că interpretarea acestui tratament diferit pe bază de origine etnică, de religie să fie realizată de către Colegiul director într-o manieră strictă.

52. Legiuitorul, de asemenea, explică în ce constau faptele ce conduc la constatarea discriminării potrivit dispozițiilor art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare:

- comportamentul reclamat să aibă loc în public;
- să fie îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități;
- comportamentul să fie legat de apartenența persoanei, grupului sau comunității la o anumită rasă, naționalitate, etnie sau religie.
- să aibă ca scop sau să vizeze atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare.

53. În cauza de față, așa cum s-a arătat anterior, articolul „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*” a fost publicat pe blogul personal al părții reclamante și redistribuit pe pagina de Facebook pe care o gestionează.

54. Astfel, precum se concluzionează și în Ordonanța din data de 08.06.2021 întocmită de procurorul șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Colegiul director observă că titlul articolului intitulat „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*” postat în data de 28.06.2019 pe blogul personal al părții reclamante conține cuvântul „monument”, fără a avea vreun aspect referitor la „capelă”, chiar dacă în sesizarea înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sub nr. 5848/25.08.2022, petenta precizează faptul că termenul „monument” este utilizat în mod tendențios, fără a aduce însă dovezi în sprijinul acestor afirmații.

55. Nu trebuie uitat faptul că, în articolul mai sus-menționat, se regăsește trimiterea la “capelă” însă fără a se lua în derâdere sau a crea vreo altă circumstanță nefavorabilă acestei biserici/religii.

56. Potrivit site-ului dextonline.ro, termenul de “capelă” semnifică “*încăpere într-o clădire, cu un altar, în care se poate oficia slujba religioasă*”. De asemenea, potrivit Dicționarului explicative al Academiei Române – Institutul de Lingvistică “Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, termenul de “monument” definește printre altele și “*operă de sculptură sau de arhitectură, destinată să perpetueze amintirea unui eveniment sau a unei personalități remarcabile*” dar și “*orice operă, document istoric sau creație culturală de mare însemnătate, care constituie mândria culturii unui popor*”.

57. Colegiul director reține faptul că, prin blogul și prin activitatea publicistică desfășurată acolo, partea reclamată susține că informează opinia publică cu multe aspecte, dar și privitor la diverse încălcări ale legii. În acest mod a fost și situația articolului referitor la monumentul care poartă simboluri contemporane ale statului ungar, prezent dincolo de frontiera de nord-vest a României, dar și simboluri anterioare, din perioada medievală și de început a epocii moderne, când fiind componentă a Imperiului Austro-Ungar, Ungaria includea provincia istorică românească, Transilvania.

58. Descriind elementele care sunt conținute în această capelă, prin intermediul articolului publicat pe blogul personal, partea reclamată susține că îndeplinește un scop jurnalistic și anume acela de a arăta că propagarea și etalarea simbolurilor care duc la fragmentarea statului român, ca și a lozincilor conținute în capela respectivă, sunt

încălcări ale art. 1 din Constituția României, referitor la indivizibilitatea și unitatea statului român.

59. O astfel de retorică pe care o folosește partea reclamată, ce reprezintă o viziune personală asupra capelei situate în Miercurea Ciuc și asupra elementelor grafice care apar pe pereții acesteia, Colegiul director reține că nu poate conduce, din partea unui observator rezonabil, că ar avea un caracter de excluziune a unei etnii sau de incitare la ură împotriva acestei etnii. Colegiul director acceptă că sentimentele, emoțiile unor reprezentanți ai etniei maghiare pot fi lezate de astfel de afirmații făcute de o persoană de etnie română, însă, în cazul de față, constată că partea reclamată a avut o simplă opinie, care se constituie într-o judecată de valoare proprie cu privire la o anumită situație (N.A. existența capelei în Miercurea Ciuc inclusiv simbolurile pe care le poartă) și care nu poate să genereze sentimente de ostilitate sau de excludere a unei minorități etnice.

60. Conduita generală publică a părții reclamate pe blogul personal, după cum se evidențiază în răspunsurile generate de afișarea termenilor legali și condițiile pentru utilizarea..... și din articolul publicat pe blogul personal, este de a explica condițiile de utilizare (și legale) ale blogului său, ale regulilor de securitate, dar și ale condițiilor în care fiecare persoană își angajează răspunderea civilă pentru aspecte legale, în legătură cu postarea opiniilor. După cum se poate constata, ca răspuns la acestea, sunt comentarii care relevă eventuale particularități evidențiate de membrii comunității maghiare sau românești.

61. Se poate observa, în acest mod, că atitudinea generală a părții reclamate pe blogul personal nu este de a instiga sau de a genera încălcări ale legii. Chiar dacă unele informații sau idei cuprinse în articolele postate pe blogul personal ar putea fi considerate șocante pentru un anumit segment al populației din România, participarea la dezbaterile publice din partea oricărei persoane, inclusiv a părții reclamate, ține de societatea democratică ce presupune pluralism, toleranță. Dimpotrivă, o constatare a existenței unui dezechilibru între libertatea de exprimare și dreptul la nediscriminare, pe care petenta îl afirmă în sesizare, în sensul în care Colegiul director ar constata o încălcare a dreptului la nediscriminare în prezenta cauză supusă analizei, ar putea fi privită ca o ingerință disproporționată în dreptul reclamatului de a-și folosi libertatea de expresie, care nu ar fi „necesară într-o societate democratică” în sensul paragrafului 2 al art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

62. Deși unele remarci ale părții reclamate ar putea fi privite drept dure, ele se constituie în „judecăți de valoare” proprii acestuia și, chiar dacă uneori valoarea lor științifică sau faptică sunt discutabile, acestea se înscriu ca parte a unei dezbateri asupra unei chestiuni de interes public ce a făcut obiectul unei mediatizări, uneori, ample și care au suscitât din partea multor persoane păreri pro și contra.

63. Faptul că mesajele au fost recepționate în general de cititorii blogului personal și a paginii personale de Facebook fără a avea efecte negative, de declanșare a unor manifestări de ură etnică și nici nu au fost de natură să declanșeze astfel de manifestări, aceste mesaje se înscriu în categoria permisă a libertății de exprimare prevăzută de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Omului.

64. În ce privește comentariile postate de unii cititori ai blogului personalrespectiv ai paginii de Facebook, ca urmare a articolului „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*” din data de 28.06.2019 respectiv

reluarea acestuia în data de 08.05.2020 cu mențiunea „Știu, nu interesează pe nimeni”, parte din ele exprimate într-un limbaj ofensator, jignitor și chiar suburban la adresa etniei maghiare, Colegiul director reține că responsabilitatea pentru acestea revine în mod direct părții reclamate. Însă, pentru rațiunile și argumentele indicate de către Colegiul director în legătură cu fiecare postare în parte și comentariile aferente, Colegiul reia susținerea bazată pe conținutul acestor comentarii și pe efectele ce le-au avut în mod concret, în sensul că nu au fost de natură să incite la ură împotriva etniei maghiare, și că răspunderea nu este una specifică obiectului prezentei cauze, contravențională în sensul art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, ci, eventual, poate face obiectul analizei unui alt tip de răspundere civilă.

65. Trebuie disociată acțiunea jurnalistică de unele exprimări postate drept răspuns; după cum trebuie observant, că în afara comentariilor licențioase, sunt și comentarii cu care cititorul nu poate, cel mult, să fie de acord, fără a fi însă rasiste, antietnice și antireligioase, după cum indică Fundația petentă. Faptul că s-a răspuns și în acest mod de către unele persoane care au citit articolul, și aceasta numai pe platforma Facebook, nu confirmă existența faptei, câtă vreme acțiunea de lezare a demnității respectiv discriminarea categoriei etnice a maghiarilor din România, nu s-a realizat.

66. Pe cale de consecință, având în vedere considerentele mai sus-expuse, înscrisurile depuse în dosarul administrativ nr. 350/2023cât și prevederile legale incidente în cauză, Colegiul director constată că atât articolul intitulat „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*”, publicat în data de 28.06.2019, pe blogul personal....., cât și postarea pe pagina personală de Facebook cu mențiunea „Știu, nu interesează pe nimeni” din data de 08.05.2020, se încadrează în limitele libertății de exprimare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 2 alin. (8) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, prin raportare la art. 30 din Constituția României, respectiv art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Față de cele de mai sus, în temeiul prevederilor art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.** Articolul intitulat „*Exclusiv. Monument închinat Ungariei Mari, la Miercurea Ciuc*”, publicat în data de 28.06.2019, pe blogul personal....., se încadrează în limitele libertății de exprimare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 2 alin. (8) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, prin raportare la art. 30 din Constituția României respectiv art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
- 2.** Postarea pe pagina personală de Facebook cu mențiunea „Știu, nu interesează pe nimeni” din data de 08.05.2020, se încadrează în limitele libertății de exprimare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 2 alin. (8) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și

sanționarea tuturor formelor de discriminare, prin raportare la art. 30 din Constituția României respectiv art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

3. Comentariile aferente postării pe pagina personală de Facebook cu mențiunea „*Știu, nu interesează pe nimeni*” din data de 08.05.2020, se încadrează în limitele libertății de exprimare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 2 alin. (8) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, prin raportare la art. 30 din Constituția României respectiv art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

4. Câte o copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 15 zile de la data comunicării, potrivit prevederilor art. 20 alin. (9) și (10) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare respectiv art. 10 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

GRAMA HORIA – membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – membru

JURA CRISTIAN – membru

RAIU CĂTĂLIN – membru

MOȚA MARIA – membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 15.12.2023

Redactată și motivată: C.J.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.